

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Conceptione Gloriosae virginis Mariæ: ex Reuerendo Patre Petro Canisio, societatis Iesu Theologo. a Ea quidem festiuitas in Anglia primu[m] anno Domini 1070. agi cæpta est: occasione cuiusdam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

virtute tanquam firmissimam ac constantissimam basim imperium sustinere crederet. Ceterum plura eius scripta desiderantur; nonnulla vero ab eo alienissima, eius tamen titulo cusa leguntur: Complures nimirum sermones S. Maximi Episcopi Taurinensis, sicut & alia quedam aliorum: ut S. Prosperi & aliorum; vicinam & non Pelagij etiam Epistola ad Demetriadem scripta. Porro sicut prius in vita, sic & eximij post obitum signis, sanctum suum Deus glorificavit.

*Ambrosij
plura scripta
desiderata.*

DE CONCEPTIONE GLORIOSAE

virginis Mariae: ex Reuerendo Patre Petro Canisio, Societatis Iesu Theologo. a Ea quidem festiuitas in Anglia primū anno Domini 1070. agi capta est: occasione cuiusdam reuelationis, * Elino Anglo Abbati, maris tempestate periclitanti exhibitae, & subsequenti miraculi testimonio probata. Postea verò eandem celebritatem recepit ecclesia Lugdunensis; & postremo accessit Romanae Ecclesiae assensus atq; decretum: nouissimeq; SS. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom. Pontifex eam seruandam esse firmarunt.

*a Teste C.
Baron. in
Not. Vbi
plura videre
licet.
* al. Elpino.*

QUANQVAM de intemerata Gloriosa Virginis Conceptione nullum Ecclesiae Romanae iudiciū certū reperimus, nisi quod Sixtus quartus Pontifex lege lata definiuit; neutrius partis damnandam esse sententiā, siue Mariam sine peccato conceptam affirmantium, siue contra illam in originis peccato conceptam affirmantium, eandemq; legem rece-

8. Decem.

perit & confirmauerit postrema Synodus Tridenti celebrata : tamen puram eius fuisse conceptionem & ab omni peccati contagione alienam verisimilius est : praesertim cum rerum omnium Conditor Deus summam facultatem habuerit , Matrem quam vellet , ex omnibus deligendi , ornandi , sanctificandi. Nec dubium est , quin eam potissimum ad hoc tantum munus adsciscere voluerit , quae sibi gratissima , nec non puritate & innocentia foret simillima. Quid enim? An non Dei iudicio indecorum & ipsi Christo quodammodo ignominiosum esset , si tanti filij Matrem actionis vitio pollui fateremur? Sed quanto maiorem & Christo & Matri constabit ignominiam , si Originale piaculum , quod hominem Deo inimicum efficit , in Mariam deriuemus? quum hoc peccatum quodammodo praeponderet actuali : longeque sit existimandum grauius siue infectionis , siue turpitudinis , siue magnitudinis ratio habeatur? Deinde si Christi consulamus honori , quid minus congruum obsecro , quam talem illi assignare parentem , quae peccati serua , Dei inimica , maledicto obnoxia , ipsiq; daemoni aliquando subiecta fuisse credatur? Ad haec , si nec venialiter quidem delinquere decebat Mariam ; ne vllam cum Belial conuentionem vel societatem habere videretur illa , quae Christo semper debuit esse coniunctissima ; quanto minus illam decuit foedissima Originis macula conspurcari? ne summa illius cum Christo affinitas , perfectaque coniunctio , hoc infami crimine , per quod Adae filij omnes diabolo coniunguntur , vel labefactaretur , vel

Verisimile est Virginem Mariam sine originali peccato conceptam.

Argumenta quibus pura Mariae conceptio adstruitur.

offuscaretur? Postremò si æternæ Sapientiæ & Sancto sanctorum non nisi purum sanctumque domiciliũ instruendum fuerit & accommodandũ: certè huc maximè pertinet, si corpus non solum è veniali, sed etiam ab Originali peccato purum & incorruptum Matri Redemptoris attribuamus: vt habitet nempè Christus, aptamque sibi Sedem æterna Sapientiã vendicet in vtero non expurgato, sed semper immaculato: quem nulla vnquam veteris fermenti labes vel modicè asperserit atque vitiat. Hoc nisi Mariæ donemus, ac de illa nobis persuadeamus, non video sanè, quàm rectè perfecteque dicat illi sponsus ille cælestis, quod *Thom. Cantor. 4o* dicitur: Tota pulchra es amica mea & macula non est in te. Quomodò enim in oculis Dei hæc verba loquentis tota pulchra & immaculata censeatur, quæ tam enormis peccati velut cœno oblita & defædãta, suum primæuiam debitumque nitore amisit, & quasi sub nequissimi serpentis pedibus deuicta iacuit atque prostrata?

Atqui nõ decet, inquiunt, Mariæ Cõceptione Christi Cõceptioni exæquari; qui solus absque peccato Cõceptus, in hunc debuit prodire mundũ: vt ex immundo Conceptos semine purificaret. Absit procul, vt cũ Christi aliqua iniuria de Mariæ Cõceptione philosophemur: & tanti filij gloriam propter Matrem, dicam & ancillam, obsecuremus. Vni Christo hæc incomparabilem & perpetuam vindicamus prerogatiuã, quòd non ex Virili semine, sed supra omnem naturę ordinem Spiritũsancti virtute in Virginis vtero Conceptus fuerit: quod

Yy 4 eodem

*Maria pura
Conceptio,
non præiu-
dicat Christi
Cõceptioni.*

*Christi Con-
ceptio mul-
tis modi ex-
cellit Mariae
Conceptionē.*

*2. Cor. 5.
Gal. 3.*

*Quo se su Deia
purae Mariae
Conceptione
probetur.*

*Ad Christi
gloriam il-
lustrandam
facti opinio
de Mariae
pura Con-
ceptione.*

eodem planè momento, quo carnem Verbum
æternum assumpsit, perfectus Deus & perfe-
ctus Homo extiterit; quod omni ex parte per
se purus, ac natura sanctus, nullo vel Media-
toris vel Redemptoris beneficio indigeret;
quòd statim ab ipso Conceptu tantam charis-
matum omnium abundantiam acceperit, nul-
la ut eis facta fuerit accessio; utque iusti om-
nes quidquid bonorum habent spiritualium,
ab illo fonte mutuentur, & sine illo nihil om-
nino possint Deo gratum efficere; quod demum
tam eximia semper fuerit innocentia; ut nec
peccatum fecerit, nec potuerit quidem pec-
care: licet pro nobis peccatum, imò & male-
dictum factus esse dicatur. Nihil autem horum
omnium Virgini tribuunt, qui Conceptionem
eius illibatam piè tuentur; quinimò
apertè fatentur, quod eadem ex maris &
foeminae coniunctione, & secundum legem
naturæ procreata sit, peccato utriusque sub-
icienda, ac inter iræ filias recensenda, nisi ex-
imia & singulari quadam Christi filij ac Redep-
toris beneficio præservata fuisset, quò minus
natiui peccati sordibus inquinaretur. Nam ut
utrumque beneficium ad Christum pertinet Red-
emptorè; & culpam commissam lapsis cõdona-
re, & Mariam in perpetua innocentia, ne labe-
retur, cõservare. Certè qui alterius ope, ne ho-
stis mancipium fiat maturè liberatur, redimi
quidè & ille dicitur; suoq; Redemptori hand
minus debet, quàm si captivus ex ipsis vinculis
erueretur. Non ergò Christi gloria imminuit,
sed singularem eius bonitatè atq; sapientiam
magis magisque commèdat; quòd ut saepe alias,
sic

fic etiam in Conceptione, Matris rationem filius maximam habuit: sanctamque semper radicem & arborem, ex qua fructus ipse sanctior prodiret, peculiari studio sibi pręparavit.

PRÆCLARVM MARTIRIVM S. EULALIAE Virginis: Ex actis Vetustissimis: quibus consentiunt quæ hymno pulcherrimo cecinit Prudentius. a Passa est anno Christi 303. Marcelli Papa 7. Dioclet & Maxim. Imp. 20. Est & aelia Eulalia martyr: Barcinone Passa iisdem persecutionis temporibus: sub vno eodemq; Præsidente Datiano: de qua Baron. in Notat. ad Mart. Rom. pridie Idus Februarij.

a Tesse C. Baron. Tom. 2. Annal. vi. de & Notat. in Martyr. Rom.

EMERITA prouinciæ Lusitaniæ Metro- polis nobilissima; nulla re magis quam nobili sanctissimæ virginis Eulaliæ agone illustrata inuenitur. Hæc, eadem tempestate, qua beatus Vincentius Christi ecclesiam admirando certamine illustrauit, puella annorū non ampliū duodecim ad similem martyrij gloriā incredibili ardore atque alacritate perrexit: Cū enim rumore percubisset Dacianum Hispaniæ præsidem ab Imperatoribus destinatum, vt Christianam religionem penitus exterminaret, multosque Christi athletas fide & pietate robustissimos horrendis supplicijs excarnificaret, hæc virgo nobilis & diuitijs incluta, spretis vitæ huius oblectamentis, sponte ad Præsidem contendere; eumque tyrannidis arguere decreuit. At vero parentes eius de filię suæ dignitate & vitæ corporali vehemēter solliciti; eam domi; quam ruri præcū ab vrbe

9. Decem. Eulalia 12. annorū puella ad martyrium pergit. S. Vincentij vita extat 22. Ianuarij. Tom. 1.

Detinetur a parentibus ne pergat ad martyrium.

Yy s habe-